

Datum
2023-05-05
Vår referens
Jesper Bokefors
Förvaltningsjurist
jesper.bokefors@malmo.se

Tjänsteskrivelse

Arrangörs nyttjande av fritidsnämndens anläggningar vid förekomst av pyroteknik FRI-2023-595

Sammanfattning

Under de senaste åren, inkluderat vintern 2023, har utbredd användning av pyrotekniska varor ("pyroteknik") ibland förekommit i samband med evenemang på fritidsnämndens ("nämnden") anläggningar. En av de anläggningar där pyroteknik förekommit är Malmö Idrottsplats ("Malmö IP"), vilket bland annat resulterat i skador på anläggningen.

Användande av pyroteknik medför en betydande säkerhetsrisk och kan framkalla otrygghet för de som vistas på evenemanget. Därutöver är användande av pyroteknik utan tillstånd brottsligt.

Att upplåta anläggningar för exempelvis evenemang är frivilligt för nämnden. Om upplåtelse av en anläggning som normalt upplåts för evenemang ska nekas eller begränsas för en viss arrangör behöver det däremot ske på ett sakligt, objektiva och likabehandlande sätt.

Fritidsförvaltningen ("förvaltningen") har övervägt eventuella åtgärder för att minska förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar och lämnar förslag till beslut.

Förslag till beslut

1. Fritidsnämnden godkänner utredningen.
2. Fritidsnämnden ger fritidsförvaltningen i uppdrag att vidta åtgärder för att stävja förekomsten av pyrotekniska varor på fritidsnämndens anläggningar och därigenom upprätthålla ordning och säkerhet under ett evenemang, när det bedöms nödvändigt.

Fritidsförvaltningens åtgärder ska vara tidsbegränsade samt proportionerliga i förhållande till tidigare förekomst av pyrotekniska varor samt i förhållande till de åtgärder en arrangör vidtar för att begränsa förekomsten av pyrotekniska varor.

Beslutsunderlag

- G-Tjänsteskrivelse fritidsnämnden 2305252

Beslutsplanering

Fritidsnämndens ordförandeberedning 2023-03-14

Fritidsnämndens Arbetsutskott 2023-03-20

Fritidsnämndens ordförandeberedning 2023-04-12

Fritidsnämndens Arbetsutskott 2023-04-24

Fritidsnämnden 2023-04-26

Fritidsnämndens ordförandeberedning 2023-05-11

Fritidsnämndens Arbetsutskott 2023-05-22

Fritidsnämnden 2023-05-25

Ärendet

1. Bakgrund

Nämnden ansvarar för skötsel av många av Malmö stads anläggningar, framförallt idrottsanläggningar. Nämnden upplåter i sin tur anläggningarna till framförallt Malmös föreningsliv. På anläggningarna kan föreningslivet bedriva sina aktiviteter. Upplåtelse av anläggningar kan ske vid enstaka tillfällen men också under längre perioder, exempelvis för en säsong. Upplåtelse av anläggningar kan även innebära att föreningslivet genomför olika former av evenemang på anläggningarna, såsom matcher eller tävlingar. Vissa evenemang lockar även till sig publik i olika omfattning.

När en förening eller annan aktör som arrangerar genomför ett evenemang är det arrangören som ansvarar bland annat för ordningen och säkerheten på den aktuella anläggningen. En sådan säkerhetsaspekt som kan innebära ordningsstörning är användandet av pyroteknik. Förekomsten av olaglig pyroteknik i samband med idrottsevenemang, framförallt inom elitfotbollen, har diskuterats flitigt i samhällsdebatten under många år. Pyroteknik har förekommit på nämndens anläggningar vid flera tillfällen de senaste åren och uppskattningen från förvaltningen är att det ökat över tid. I princip uteslutande har pyroteknik förekommit från publiken i samband med evenemang inom herrfotbollen, i de högre divisionerna.

Under Malmö Fotbollförenings ("MFF") träning som skedde inför publik 9 januari 2023 på nämndens anläggning Malmö IP förekom en betydande användning av olaglig pyroteknik från publiken, som resulterade i skador på konstgräsplanen. Pyroteknik har även förekommit, i mindre utsträckning, vid MFF:s matcher i Svenska Cupen på Malmö IP, under februari och mars 2023, varav tillfället i februari resulterade i skador på konstgräsplanen.

Förvaltningens uppfattning är att förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar som riskerar att skada såväl personer som egendom är ett problem som behöver stävjas. Förvaltningen ser allvarigt på användandet av olaglig pyroteknik på nämndens anläggningar. Pyroteknikanvändandet under MFF:s träning i januari fick förvaltningens ledning att tillsätta denna utredning för att se över ifall nämnden ytterligare ska utveckla sitt arbete mot förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar.

2. Utredningens genomförande

Utredningen avser att beskriva problematiken gällande användande av pyroteknik på nämndens anläggningar i samband med olika former av evenemang då nämnden upplåtit en anläggning till en utomstående arrangör, oftast en förening. Utredningen och dess slutsatser är i sig inte bundna till en viss typ av evenemang men eftersom förvaltningens erfarenheter visar att pyroteknik i första hand förekommit i samband med herrfotboll i de högre divisionerna kommer särskilt fokus läggas avseende upplåtelser för just denna typ av evenemang.

Under utredningen har förvaltningen bland annat fört samtal med stadsjurister från stadskontoret i Malmö stad samt med MFF:s säkerhetschef.

3. Pyroteknik med dess risker och skadeverkningar

Pyroteknik är en teknik för framställning och användning av pyrotekniska satsar, vilka kan ge exempelvis värme, eld, ljus, färg, ljud och/eller rök. Exempel på pyrotekniska varor är nöjesfyrverkerier som raketer, bengaliska eldar eller fyrverkeribomber. Det kan också handla om röksignaler, nödraketer, nödbloss, knallskott och lysraketer samt konstgjorda blixtar och andra pyrotekniska sceneffekter. Vanligt i samband med evenemang är bland annat användningen av bengaliska eldar ("bengaler").

Att elda pyroteknik som bengaler i folkmassor innebär påtagliga säkerhetsrisker. Flammorna på den typen av produkter uppgår ofta till långt över 1000 grader och på läktarna under idrottsevenemang går det sällan att hålla de säkerhetsavstånd som tillverkarna kräver för produkterna. Det finns risk för brännskador för såväl användare som för övriga åskådare och det går inte att utesluta skador också till följd av att de rökgaser som bildas inandas. Stora risker föreligger också för att brand uppstår i såväl kläder som på själva anläggningen. En spridning av eld och rök i en folksamling kan dessutom leda till att panik utbryter, vilket ytterligare ökar säkerhetsriskerna.¹

Vidare riskerar pyroteknik att innebära skador som kan påverka kommande aktiviteter på anläggningen. Som beskrivits under avsnitt 1 har det förekommit att pyroteknik lett till skador på Malmö IP:s konstgräsplan. När skador uppkommer på konstgräset uppstår områden där en halkrisk föreligger vilket kan leda till skaderisker för spelare som ska spela på konstgräset. Det innebär vidare att konstgräsplanen kan bli obrukbar fram tills det att den lagats och Svenska Fotbollförbundet ("SvFF") kan förbjuda elitspel på anläggningen. På Malmö IP innebär det att de som löpande nyttjar anläggningen för träning och matcher påverkas negativt när skador uppkommer, vilket även kan vara andra föreningar än den som var arrangör för evenemanget när skadorna uppkom.

Olika former av praktiska åtgärder kan vidtas för att minska förekomsten av pyroteknik på en anläggning, däribland visitation eller genomsökning av anläggningen före evenemanget.

---

¹ Polisens "Om eldning på fotbollsmatcher – frågor och svar" samt Räddningstjänsten Syds "Försök med syfte att klarlägga risk för brandspridning vid bengalbränning i offentliga miljöer".

4. Rättsliga regleringar om arrangörs ansvar samt förbud mot pyroteknik

4.1 Ordningslagen samt brottsbalken

Ett idrottsevenemang är en offentlig tillställning i ordningslagens mening. Vid en offentlig tillställning har arrangören ett ansvar enligt lagstiftningen för att det råder god ordning under evenemanget. En arrangör kan vidta olika former av åtgärder för att ordningen ska upprätthållas, det kan exempelvis handla om att ha rätt personal på evenemanget eller att ha begränsningar avseende mängden besökare. Polismyndigheten har vidare möjlighet att meddela de villkor som de bedömer behövs för att arrangören ska kunna upprätthålla ordning och säkerhet under idrottsevenemanget. Att bryta mot uppställda villkor kan vara förenat med straffansvar.

Kammarrätten i Stockholm beslutade i ett mål² 2019 att upphäva det villkor som Polismyndigheten ställt på Djurgårdens Idrottsförening avseende en fotbollsmatch genom att ”anordnaren ansvarar för att pyrotekniska varor inte kan föras in på arenan/idrottsanläggningen”. Domstolens beslut innebar att Polismyndigheten inte fick ställa det aktuella villkoret som ett krav för evenemangets genomförande eftersom det inte tillräckligt tydligt framstod vilka konkreta åtgärder som behövde vidtas för att uppfylla villkoret. Även om det aktuella villkoret inte godtogs av kammarrätten förändrar det inte att en arrangör ändå ansvarar för ordningen och säkerheten under ett evenemang, däribland till en viss gräns också för förekomsten av pyroteknik.

Pyroteknik får inte användas utan tillstånd på en idrottsanläggning när ett idrottsevenemang anordnas där. Tillståndskravet gäller för såväl arrangören av idrottsevenemanget som för besökare. Den typ av pyroteknikanvändning som beskrivits som ett problem i utredningen, det vill säga att bengaler, fyrverkerier eller annat tänds på läktaren av personer ur publiken är inget som tillstånd lämnas för eftersom riskerna är för stora. Tillstånd skulle exempelvis kunna aktualiseras om arrangören vill anordna med fyrverkerier eller liknande på ett kontrollerat sätt under idrottsevenemanget.

Att medvetet använda pyroteknik på en idrottsanläggning i samband med ett idrottsevenemang är ett brott. I fall som inte bedöms som ringa innebär det att gärningspersonen kan dömas till böter eller fängelse i maximalt sex månader. Innebär användandet av pyrotekniken att ett annat brott också begås, vilket har ett strängare straff, ska gärningspersonen istället dömas till ansvar för det brottet. Sannolikt kan ett flertal andra brott aktualiseras vid användande av pyroteknik under ett idrottsevenemang beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, såsom exempelvis framkallande av fara för annan, vållande till kroppsskada eller allmänfarlig vårdslöshet, vilka regleras genom brottsbalken.

I praktiken har det visat sig att det varit svårt att döma gärningspersoner till ansvar för att ha använt pyroteknik i samband med idrottsevenemang. Detta bland annat eftersom det är komplicerat att identifiera de aktuella personerna, som ofta maskerar sig under pågående brott.

---

² Kammarrätten i Stockholm 4 november 2019 i mål nr. 3036–19.

4.2 Idrottsrörelsens regelverk

Idrottsrörelsen har ett eget regelverk för de händelser som sker inom idrottens område. Idrottsrörelsens regelverk förhåller sig inte fullt ut till den allmänna lagstiftningens bestämmelser. Av tradition har idrottsrörelsen en stor grad av självständighet och självbestämmande och får genom detta bland annat hantera sina tvister på egen hand. Det är ovanligt att beslut från idrottens olika instanser överprövas av en domstol, även om det skulle kunna vara möjligt. Idrottsrörelsen och dess förbund har egna regler vilka binder de föreningar som är en del av idrottsrörelsen.

SvFF har ett regelverk som inverkar på användandet av pyroteknik, genom sina tävlingsbestämmelser, genom vilket det sammanfattningsvis framgår att en förening vars företrädare eller supportrar, under eller i samband med match inom arenan orsakat ordningsstörning genom att olovligen avfyra raketer eller antända andra pyrotekniska pjäser kan påföras en påföljd. Påföljder som kan aktualiseras är att föreningen tvingas att betala en straffavgift om maximalt 25 000 kronor, att föreningen ska förlägga matcher på annan arena än föreningens hemmaarena eller spela med färre eller utan åskådare. Vid allvarigare fall kan föreningen straffas med böter enligt Riksidrottsförbundets ("RF") stadgar. Ett sådant bötestraff kan uppgå till maximalt 500 000 kronor.

Föreningen ska dock inte påföras någon påföljd om föreningen kan visa dels att den gjort vad som ålegat den enligt gällande tävlingsregler för att motverka ordningsstörningen, dels att föreningen inte heller annars genom fel eller försummelse orsakat eller bidragit till ordningsstörningen. Fel eller försummelse ska exempelvis anses föreligga när föreningen inte vidtagit nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att förebygga och avbryta användande av pyroteknik. Brist på åtgärder kan bland annat vara att inte ha bemannat med publikvärdar utifrån förväntat publikantal och risknivån på aktuell match eller vidtagit åtgärder mot kända ordningsstörare såsom avstängning eller ansökan om tillträdesförbud.

Ett exempel på tillämpningen av aktuella regelverk är SvFF:s disciplinnämnds beslut³ att inte påföra fotbollsföreningen IFK Göteborg någon påföljd efter en fotbollsmatch där pyroteknik använts från publiken i stor omfattning. Disciplinnämnden gjorde bedömningen att IFK Göteborg "inte ska bestraffas då föreningen gjort vad som ålegat föreningen för att motverka ordningsstörningarna och inte heller annars genom fel eller försummelse orsakat dessa".

5. Nämndens upplåtelse av sina anläggningar

5.1 Nämndens anläggningar och bokning av dessa

Förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar har som tidigare angivits främst aktualiserats i samband med herrfotbollsmatcher i de högre divisionerna. Aktuella kommunala anläggningar för evenemang inom fotbollen där en större publik deltar är bland annat Malmö IP samt Malmö stadion. MFF använder i första hand sin egen anläggning, Eleda Stadion men bokar in sig på nämndens anläggning Malmö IP som har en konstgräsplan för såväl träningar utan publik som för publika evenemang vid ett antal tillfällen under vintern då naturgräsplanen på Eleda Stadion inte klarar av spel. MFF:s säkerhetschef har i samtal med förvaltningen påtalat att förutsättningarna att förhindra förekomsten av pyroteknik på Malmö IP inte är de bästa med anledning av hur anläggningen är byggd, bland annat med hänsyn till staketens utformning.

³ Bestraffningsärende 2019:30. Beslut av Disciplinnämnden SvFF 11 april 2019.

Förvaltningen kan ha en förståelse för att det kan kräva ett förändrat tillvägagångssätt för en arrangör än exempelvis på Eleda Stadion men konstaterar att det ändå är arrangören som ansvarar för evenemangets säkerhet och att ett evenemang behöver anpassas efter den anläggning som evenemanget genomförs på.

Bokningar av nämndens anläggningar görs i enlighet med nämndens årligen beslutade "Fördelningsprinciper"⁴. Den typ av evenemang som främst beskrivs i utredningen är sådana evenemang som sköts av förvaltningens evenemangsenhet, vilka har företrädare framför ordinarie bokningar och för vilka särskilda avtal om upplåtelse upprättas. Efter de diskussioner som inleddes hos förvaltningen efter MFF:s träning i januari 2023 så reviderades mallarna för aktuella avtal för att framöver ännu tydligare reglera användandet av pyroteknik på nämndens anläggningar. Endast sådan pyroteknik som tillåts genom lagstiftningen får förekomma på nämndens anläggningar, och i sådana fall först efter godkännande från förvaltningen.

Det finns inget krav i sig på att nämnden ska tillhandahålla anläggningar för olika former av aktiviteter, som exempelvis evenemang. Nämnden har dock valt att tillhandahålla sina anläggningar till bland annat Malmös föreningsliv, eftersom det anses till gagn för kommuninvånarna. Upplåtelse av anläggningar ska då ske på ett sakligt, objektivt och likabehandlande sätt för att vara förenligt med lagstiftningen, vilket sker bland annat genom att ha beslutade regelverk likt ovan beskrivet som bestämmer hur upplåtelse av anläggningar ska ske. Det innebär att nämnden inte kan neka upplåtelse av sina anläggningar utan sakliga skäl. Ett sakligt skäl att neka upplåtelse eller att ställa särskilda villkor för en upplåtelse skulle exempelvis kunna vara med anledning av befarade ordningsstörningar. Ordning och säkerhet får förstås inte utgöra ett svepskäl till nekad upplåtelse utan en noggrann prövning behöver göras i det enskilda fallet.

5.2 Arrangörs ansvar för skadestånd och avtalsvite

En arrangör är enligt skadestandsregler som utgångspunkt skadestandsansvarig för skador som uppkommer på anläggningen under arrangörens nyttjande, vilket som utgångspunkt även regleras i nämndens regler och avtal som omfattar arrangörer. Skadestandsreglerna bygger på att det är den faktiska ekonomiska skada som uppkommit som ska ersättas. Som beskrivits under avsnitt 4.2 kan SvFF och RF däremot även straffa föreningar som inte följer deras regler mot exempelvis förekomsten av pyroteknik med bland annat olika former av straffavgifter/böter som inte utgörs av skadestånd. Denna typ av ekonomiska sanktioner som är möjliga genom idrottsrörelsens särskilda regelverk är inte rakt av möjliga genom den ordinarie lagstiftningen, för vilken andra regler gäller som nämnden behöver förhålla sig till.

Den reglering som till viss del liknar den typ av ekonomiska sanktioner som förekommer inom idrottsrörelsen och som tillåts inom den svenska avtalsrätten och således potentiellt skulle kunna tillämpas av nämnden mot en arrangör är det som brukar beskrivas som avtalsvite. Ett avtalsvite är en form av förutbestämd avgift som ska utgå om en avtalspart bryter mot en bestämmelse i ett avtal. Vitet behöver inte vara direkt kopplat till en faktisk ekonomisk skada som ett skadestånd. En vitesbestämmelse kan beroende på utformning ersätta rätten till skadestånd för en faktisk skada eller utgå utöver rätten till skadestånd. Syftet med ett avtalsvite i en avtalsrelation kan vara att underlätta kostnadsberäkningen för avtalsparterna vid ett avtalsbrott, därutöver kan det även ha en preventiv effekt mot avtalsbrott och i viss utsträckning kan det också ge en större ersättning åt den som drabbats av avtalsbrottet än vad som hade utgått genom ordinarie skadestandsregler.

---

⁴ Fritidsnämndens "Fördelningsprinciper med öppethållande 2023".

Något som behöver beaktas i de situationer som utredningen beskriver är att det inte är arrangören själv som använder olaglig pyroteknik utan det är personer i publiken. Det är förvisso personer som kan ha en viss koppling till arrangören som den arrangerande föreningens supportrar men det är inte personer som arrangören normalt kan anses ha någon direkt kontroll över. Ett strikt ansvar för ett avtalsvite mot en arrangör som kopplas till själva förekomsten av pyroteknik vore således en långtgående sanktion. En vitesbestämmelse skulle istället kunna kopplas till en arrangörs vidtagna åtgärder mot att pyroteknik ska förekomma, och i det fall de vidtagna åtgärderna är otillräckliga skulle det innebära ett avtalsbrott som kan aktualisera ett vite. Det är på det sättet som idrottsrörelsens regler som beskrivits i avsnitt 5.1 är utformade.

Avtalsparter har inte möjlighet att fritt avtala om vite, exempelvis är viten enbart i repressaliesyfte eller som medvetet överkompenserar en avtalspart som utgångspunkt inte tillåtna enligt rättsordningen. En vitesbestämmelse behöver innebära någon form av balans mellan avtalsbrottets allvarlighetsgrad och vitesbeloppets storlek. Ytterst kan en vitesbestämmelse som är oskälig jämkas, det vill säga sättas ned av en domstol, enligt regelverket i avtalslagen. Förvaltningen har inte kunnat finna någon rättspraxis som reglerar viten i samband med upplåtelse av en anläggning för evenemang, varför rättsläget får bedömas som något oklart. Förvaltningens bedömning är däremot att ett vite kopplat till ett strikt ansvar för arrangören i högre utsträckning skulle riskera att anses som oskäligt, än ett vite kopplat till de åtgärder en arrangör vidtar för att stävja förekomsten av pyroteknik vid ett evenemang.

6. Barnkonsekvensanalys

För att säkerställa att barn och ungas rättigheter beaktas och att barns perspektiv, åsikter och behov lyfts fram, ska en barnkonsekvensanalys genomföras på samtliga ärenden med beslut som rör barn som initieras internt av nämnden eller av förvaltningen.⁵

Den grupp barn som berörs direkt i ärendet är de barn som besöker evenemang på nämndens anläggningar. Användandet av pyroteknik i folksamlingar är förenat med stor fara för såväl barn som vuxna som befinner sig på platsen. Förvaltningen har valt att inte inhämta åsikter från barn, då förvaltningen bedömer att säkerhetsaspekterna oavsett olika barns inställning till användning av pyroteknik väger tyngst. Det är av stor betydelse att alla barn ska kunna känna sig trygga på de evenemang som anordnas på nämndens anläggningar. Ärendets slutsatser och förslag bedöms gå i linje med barnets bästa.

7. Avslutande kommentarer samt förslag till potentiella åtgärder

7.1 Avslutande kommentarer

Det har genom utredningen konstateras att användandet av pyroteknik på nämndens anläggningar på så vis som har förekommit är olagligt. Den enskilde som använder pyroteknik gör sig skyldig till ett brott. Det är dock inte nämnden som har ansvar för ett evenemang där en anläggning upplåtits till nyttjande utan det är arrangören som ska se till att ordning och säkerhet på anläggningen upprätthålls. Det är vidare arrangören som nämnden har en såväl avtalsmässig som praktisk relation till. Nämndens huvudsakliga motpart är således arrangören snarare än de

---

⁵ Fritidsnämndens beslut § 43 2021.

enskilda besökarna.

Det är förvaltningens uppfattning att förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar är problematisk. Pyroteknik har vid flera tillfällen resulterat i skador på nämndens anläggningar och det finns en påtaglig risk också för skador för personer som besöker aktuella evenemang. Det är förvaltningens uppfattning att nämnden bör markera mot förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar och öppna upp för lämpliga och proportionerliga åtgärder. Förvaltningens slutsatser och förslag till potentiella åtgärder kommer presenteras under avsnitt 7.3–7.4. Sammanfattningsvis kan konstateras att problematiken med förekomsten av olaglig pyroteknik på nämndens anläggningar inte är ny och inte heller är ett enkelt problem att lösa så länge nämnden väljer att upplåta sina anläggningar för vissa typer av evenemang, där förekomsten av pyroteknik är vanlig.

I samtal med MFF:s säkerhetschef kan det konstateras att MFF ställer sig negativ till användningen av olaglig pyroteknik och arbetar aktivt med frågan på olika sätt. Förvaltningen har stor förståelse för att det inte är enkelt för arrangörer att helt få bort förekomsten av pyroteknik i samband med evenemang, samtidigt bedömer förvaltningen att olika former av åtgärder bör kunna vidtas som minskar förekomsten och det är arrangörens ansvar att visa på att nödvändiga åtgärder vidtas.

7.2 Redan vidtagna åtgärder

Nämnden har redan sedan tidigare avtal med arrangörer som reglerar ordningsstörningar och sedan januari 2023 skrivs avtalen, vilket beskrivits tidigare, ännu tydligare avseende en reglering kring pyroteknik och en arrangörs skadeståndsansvar. Därutöver, på Malmö IP finns redan sedan tidigare skyltar som påtalar förbjudet mot bland annat pyroteknik på anläggningen, motsvarande skyltar sätts under våren 2023 även upp på Malmö stadion.

7.3 Neka framtida upplåtelse eller ställa särskilda villkor för upplåtelse

Ett sätt att drastiskt minska förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar vore att inte upplåta dessa alls för den typ av evenemang där erfarenheten visar att användandet av pyroteknik hos publiken är relativt frekvent. Det finns däremot förstås många andra aspekter som talar för att nämnden ändå önskar upplåta anläggningar till evenemang inom exempelvis herrfotbollens högre divisioner. Det är inte heller säkert att ett totalt stopp för upplåtelser för vissa typer av evenemang vore förenligt med kraven på sakliga och objektiva beslut från nämnden. Förvaltningens uppfattning är dock att nekande av upplåtelse av anläggningar eller upplåtelse endast under särskilda villkor under vissa förutsättningar kan vara en såväl lämplig som proportionerlig sanktion mot en arrangör som visat sig inte kunna stävja förekomsten av pyroteknik vid sina evenemang.

Exempel på åtgärder som förvaltningen ska kunna vidta för att stävja förekomsten av pyroteknik, och därigenom upprätthålla ordningen och säkerheten vid ett evenemang, kan vara att neka upplåtelse av en anläggning för en arrangör som bedöms inte kunna förhindra förekomsten av pyroteknik. Det kan även vara att en arrangör ges möjlighet att nyttja en anläggning för evenemanget men att det sker på en annan anläggning än den önskade, och/eller att upplåtelsen villkoras exempelvis genom att evenemanget får genomföras med minskad eller helt utan publik. Dessa sanktioner bedöms vara i linje med hur också idrottsrörelsen, däribland

SvFF reglerar ansvaret för pyroteknik.

Beslut om sanktioner ska baseras på tidigare erfarenheter av att pyroteknik förekommit vid arrangörens evenemang. Sanktioner ska vara tidsbestämda och längden ska korrelera med tidigare förekomst av pyroteknik och arrangörens vidtagna åtgärder. Ett nekande av upplåtelse ska kunna göras dels avseende ett ännu inte avtalat evenemang, dels genom att bryta ett redan tecknat avtal som exempelvis löper över en säsong. Det senare förutsätter att avtal framöver skrivs med arrangörer på ett sätt som möjliggör detta.

7.4 Avtalsvite

En ytterligare form av åtgärd mot en arrangör vore att påföra denne någon form av ekonomisk sanktion, såsom ett under avsnitt 5.2 beskrivet avtalsvite. Att avtala om vite för avtalsbrott i samband med evenemang är ingenting som nämnden i dagsläget gör vid upplåtelse av sina anläggningar. Nämnden har, inom de rättsliga ramar som beskrivits, möjlighet att besluta om ett avtalsvite, vilket i sådana fall blir en hårdare ekonomisk reglering än i dagsläget. Det är möjligt att ett avtalsvite skulle kunna ge viss effekt, det skulle även sända en tydlig signal om att nämnden ser allvarligt på förekomsten av pyroteknik på nämndens anläggningar. Det är dock förvaltningens förslag att i nuläget inte besluta om bestämmelser kring avtalsviten.

Förvaltningen finner några olika skäl till att ett avtalsvite inte i nuläget bedöms som en lämplig åtgärd. Det finns som tidigare beskrivits vissa rättsliga oklarheter kring i vilken utsträckning det är möjligt att påföra en arrangör ett avtalsvite i de aktuella fallen och vilken storlek viten i sådana fall kan bestämmas till. Det är inte säkert att ett beslutat avtalsvite skulle vara framgångsrikt vid en domstolsprocess. Dessutom menar förvaltningen att det som utgångspunkt inte ligger i nämndens intresse att ekonomiskt straffa arrangörer, ofta från föreningslivet, varför också detta talar för att andra åtgärder är lämpligare. Därutöver finns ändå möjligheten till skadestånd vid faktiska skador på nämndens anläggningar. Sammanfattningsvis bedömer förvaltningen att de åtgärder som beskrivits under avsnitt 7.3 bör vidtas inledningsvis och beroende på resultatet kan frågan om avtalsviten därefter eventuellt behöva ges ny aktualitet.

Ansvariga

Johan Hermansson Direktör